



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et  
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.  
Canonum Ordinarii Professoris**

**Laymann, Paul**

**Dilingæ, 1666**

Capitvlvm I. Subdiaconos.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

*& malitiam Capituli, & cum causa cognitione.*

2. *Talis autem Visitor seu Administrator constitutus ab alio, quam à Papa, non potest ea beneficia conferre; quæ ad liberam Episcopi collationem pertinent.*

1 **R**atio est: Quia ad Capitulum, vacante Sede pertinet ius administrationis: quod illi Archiepiscopus auferre non potest, absque causa necessitatis. Sin autem necessitas postulare videatur, tum iura dant Archiepiscopo hanc potestatem, causâ prius iudicialiter cognitâ. At verò Summus Pontifex ob plenitudinem potestatis suæ Administratorem liberè deputare potest, sed non solet, si Capitulum nihil deliquerit.

### §. Huiusmodi.

- 2 **A**dministratores, qui Sede Vacante, ab alio, quam Summo Pontifice constitui-

tur, non potest ea beneficia conferre, quæ ad liberam Episcopi collationem spectant: licet alioquin tam in spiritualibus, quam temporalibus legitimam administrationem habeat.

Ratio est: Quia Administrator fructus ac redditus Episcopatus successoribus conferre debet e. vlt. d. 61. Collatio autem libera beneficiorum veluti inter fructus Episcopatus computatur: Ergo &c. Accedit, quod Administratori, quamvis cum libera constituto, donare non est concessum, vt dixi supra hoc lib. & tit. c. 2. Collatio autem beneficij veluti donatio quædam est, vt etiam appellatur in c. 3. extrâ, hoc tit. Sin autem collatio beneficiorum communi ad Capitulum & Episcopum pertinet, tum vacante Sede, vnâ cum Capitulo conferat Administrator, vti Gl. hic notauit.

## TITVLVS XI.

### DE TEMPORIBVS ORDINATIONVM, ET QUALITATE ORDINATIONVM,



Via Prælatorum, maximè Episcoporum proprium est, primam tonsuram & ordines conferre, ideo de his tractatus hoc loco instituitur.

#### CAPITVLVM I.

### Subdiaconos.

#### SVMMARIVM.

*Diebus Dominicis, vel Sabbato Pentecostes ab alio, quam Papâ, sacri ordines conferri non possunt: possunt tamen diebus Dominicis & festis ordines minores conferri, & virgines consecrari, quibus anno ætatis 25. velum consecratio-*

*nis dare proprium est Episcopi, alijs delegari non potest, nisi à solo Papa, velum autem continentia etiam simplex sacerdos dare potest.*

1 **I**n hoc c. tria asserit Alexander III. Papa. Primum: Subdiaconos nemini, præter Romanum Pontificem, die Dominica ordinare concessum est. Quod etiam statutum leges in Concilio Lateranensi sub eodem Alexandro, in appendice tit. de dispositione Clericorum, n. 23. Subdiaconatus enim inter sacros ordines numeratur: sacros ordines verò tantummodò in Quatuor iuniorum Temporibus conferre licitum est, vt ibidè habetur n. seq. Excipitur verò plenitudo potestatis Papalis, quæ ob speciale priuilegium, eiusmodi legibus, quoad propriam personam, non adstringitur.

Alterum.

Alterum. Diebus Dominicis concessum est ordines minores conferre, & Virgines consecrare. His adde, ex eodem Concilio Lateranensi, cit. tit. n. 25 Non tantum Dominicis, sed omnibus festis diebus minores ordines conferri posse, de quo infra c. 3. Virginum autem consecrationem non tantum diebus Dominicis, sed alijs festiuitatibus Virgines consecrari posse: quod etiam docent Barbosa de potest. Episc. p. 2. alleg. 27. n. 34. Sa ver. consecratio, n. 51. Instante autem mortis periculo, omni die hæc consecratio fieri potest, iuxta cit. c. de uotis.

QVÆRES: Cuius sit velum consecrationis Virginitas dare, antio videl. ætatis XXV. iuxta c. placuit, 14. c. virgines, 19. ead. q. 1. Respondeo cum S. Th. 4. d. 38. q. 1. d. 5. Paludan. a. 3. Syl. ver. Virginitas consecratio, n. 3. Tabienam ibid. n. 1. Esse id proprium Episcoporum, neque alteri delegari posse; præterquam à Sum. Pontifice. Qui tamen non facile id alijs committere solet; aded, vt Rodriq. tom. 1. regul. qq. q. 64. a. 2. dicat se nullum inuenire potuisse privilegium, secundum quod Regulares Mendicantes Moniales suas consecrare possint. Sed velum continentiae viduis simplex etiam sacerdos dare potest, c. vlt. causa 20. q. 1. Vide Hostiens. in sum. hoc tit. n. 4. & que docui lib. 3. f. 4. n. 8.

Tertium. In Sabbato Pentecostes sacri ordines conferendi non sunt, sed in hebdomade sequente, cum accepta Spiritus sancti gratia ieiunium instituitur.

CAPITVLVM II.

Sanè.

PARAPHRASIS.

In Scotia, & Vallia inualuerat consuetudo antiqua, vt in dedicationibus Ecclesiarum,

vel altarium, sacri ordines conferrentur, extra Quatuor ieiuniorum Tempora. Hanc consuetudinem ait Alexander III. esse penitus improbandam, quippe institutioni ecclesiasticæ repugnantem: Imò nisi multitudo ita ordinatorum, & antiqua terræ consuetudo obstaret, non deberent illi in susceptis ordinibus ministrare; & ordinatores potestate ordinandi priuandi forent.

SVMMARIVM.

1. Non est laudabilis, sed potius improbanda & tollenda consuetudo introducta contra Ecclesiam vniuersalis canonis, qualis est canon de sacris ordinibus præmissio ieiunio conferendis.
2. Excusantur tamen à culpa & pœna diœcesani, si se tali consuetudini conformant, modo ea iuri naturali non repugnet, aut ecclesie per se damnosa sit.

NOTANDVM Vn. Consuetudo particularis introducta contra Ecclesie canones in vniuerso orbe introductos, præsertim si ab Apostolis instituti sint, (qualis est canon iste de sacris ordinibus præmissio ieiunio conferendis, vt dixi lib. 4. tr. 8. c. 2. n. 4.) laudabilis non est, sed potius improbanda, atque, si fieri possit, tollenda. Quia valde expedit vniuersalis Ecclesie canonibus, non sine iusta ratione institutis, particulares quasque ecclesias conformari. Cæterum, dum eiusmodi consuetudo, iuri alioquin naturali non repugnans, neque ecclesie per se damnosa, toleratur, seu non damnatur, à culpa & pœna excusantur diœcesani, si pothabitis ecclesie vniuersalis canonibus, illi se conformant: eò quod quisque conformare se possit, & plerumque debeat antiquæ, & aliquo modo præscriptæ, consuetudini eius ecclesie, cuius proximum membrum est, vt docui lib. 1. tr. 4. c. 3. n. 5. & c. 11. Talis est consuetudo Orientalium sacerdotum, qui matrimonio ante sacerdotium contracto vtuntur, contra antiquum & in ecclesiis vbique receptum Apostolorum canonem. Hæc consuetudo